

BRONWATER

TWEEDE ZONDAG VAN ADVENT
4 december 2011
Psalm 39

ALS VREEMDELING TE GAST BIJ GOD

(Gods vreemdelingenbeleid 2)

Advent is een periode waarin we stil staan bij de gebrokenheid en de verscheurdheid van het leven. Want Jezus kwam om deze verscheurdheid te dragen en ons ervan te verlossen. In Psalm 39 verwoordt David iets van de gebrokenheid en pijn die hij persoonlijk ervaart. Misschien kun je daar heel goed contact mee krijgen omdat je zelf ook gebukt gaat onder bezorgdheid, depressie, verdriet, ziekte, zonde, angst, wanhoop, rouw, teleurstellingen of zinloosheid. 'Waarom maak ik zoveel ellende mee!?' Misschien speelt het niet in je eigen leven – dan kun je de Psalm meelesen met het oog op iemand die je na staat. En je kunt je ook realiseren: vandaag is alles goed maar morgen kan alles compleet anders zijn.

Worsteling

David worstelt met het leven. Hij voelt van binnen hevige pijn, is innerlijk verscheurd. Waarover? Psalm 39 is er niet

duidelijk over. Het kan gaan over zonde of ziekte of de haat van vijanden. Misschien is de concrete situatie voor ons ook niet zo belangrijk en gaat het vooral hierom: we krijgen woorden aangereikt om ook met ons klagen en onze innerlijke leven – ook als dat compleet in de war is, een doolhof – bij God te komen.

Niet klagen maar dragen?

Het vroom klinkende en goedbedoelde gezegde 'niet klagen maar dragen en bidden om kracht' miskent een helend aspect van het evangelie: je mag wél klagen. God schept daar ruimte voor in zijn Woord (denk ook aan het boek Job). Psalm 39 is een klaagpsalm, een klaagzang. Maar David is zich ook bewust dat je in je klagen kunt zondigen. Daarom probeert hij eerst te zwijgen. Maar dat blijkt niet te werken: het wordt er alleen maar erger van (vgl. Ps. 32:3). Het móet eruit, en dat mag ook.

Een handbreed

Al biddend verwoordt David de vluchtigheid en nietigheid van zijn leven. Herken je dat? We leven in een cultuur van vitaliteit en kracht en maakbaarheid, terwijl de Bijbel zegt: je bent niet meer dan een zuchtje wind, vergankelijk als gras, je levensduur een handbreed (zo'n 10 cm.). Rusteloosheid en het najagen van wind – zo zit het leven

Hoor mijn gebed, HEER, luister naar mijn hulpgeroep,
wees niet doof voor mijn verdriet,
want een vreemdeling ben ik, bij u te gast.

Psalm 39:13

onder de zon in elkaar en daar besteden we dus de meeste tijd aan. Als je sterft kun je niets meenemen. Wees je daarvan bewust, niet alleen als je ziek bent of de dood in de ogen kijkt, maar ook hier en nu.

Kastijden en bevrijden

Toch gloort er ook hoop in de Psalm (39:8). David beseft dat alles wat in deze wereld stuk is het gevolg is van de zonde: een leven zonder God. De God die kastijdt (God wordt vergeleken met een mot) is tegelijk de God die bevrijdt: 'Mijn hoop is alleen op u gevestigd'.

Te gast bij God

Vers 13 is in de Psalm een (voorlopig) rustpunt: David vraagt God oprecht om te luisteren en verwoordt hoe hij zichzelf ziet in relatie tot de HEER. Hij is als vreemdeling te gast bij God. Vreemdelingen zijn mensen die afhankelijk zijn van de gastvrijheid van het gastland, waar je je vervreemd voelt en ontworteld (zoals asielzoekers). Je bent niet op je eigenlijke bestemming. Dat brengt je in een positie van afhankelijkheid. Als gasten bij God zijn we voor onze veiligheid afhankelijk van Gods bescherming. Je kunt niets claimen maar wel hopen en bidden. God wil veiligheid bieden, juist ook als je je innerlijk verscheurd voelt door de pijn van het leven.

Jezus

Kunnen we niet meer zeggen dan dat we als vreemdelingen te gast zijn bij God? Ja. God heeft daadwerkelijk zijn straffende blik van ons afgewend (39:14) en die gericht op Jezus. Alle pijn is op Jezus terecht gekomen. Hij heeft onze verscheurdheid aan den lijve ervaren en is bezweken onder de slagen van Gods hand (39:11; vgl. Jes. 53:5,10). Dankzij Jezus kunnen we ook zeggen: wij zijn niet alleen als vreemdelingen te gast bij God, maar ook als vrienden thuis bij God. In Jezus biedt God ons zijn vriendschap aan: 'vrienden noem ik jullie' (Joh. 15:15). En Jezus zegt: 'vertrouw op God en op mij. In het huis van mijn Vader zijn veel kamers' (Joh. 14:1-3).

Taizé-lied

Behüte mich Gott, ich vertraue dir,
du zeigst mir den Weg zum Leben,
bei dir is Freude, Freude in Fülle.

Jos Douma
www.josdouma.nl